

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Una excel·lent notícia

Lels meus diners?, el 30 minuts de diumenge és una excel·lent notícia per al nostre periodisme. En uns temps en què es fan més patents que mai l'autocensura i la hipocresia, reconforta veure reportatges amb aquest nivell d'exigència i, sobretot, de valentia. El tema general són les accions preferents, l'escandalosa estafa que han suposat per a ciutadans mal informats i per a ancians confiats que no sabien en quin fangar es ficaven. Més enllà de les pertinents explicacions de les persones entrevistades, dels eufemismes i els silencis que s'intueixen, el que em va fer saltar el cor i quasi les llàgrimes són les imatges finals: plànols fixos d'unes quantes entitats financeres, inclosa La Caixa. Sense assenyalar amb el dit però amb la suficient eloqüència. Poca broma, estimats lectors. I sobretot, el demolidor epíleg final, la llista

Sense assenyalar amb el dit però amb la suficient eloqüència

d'entitats i organitzacions que van declinar participar en el reportatge. Tot periodista sap que, a vegades, les notícies més rellevants no es produeixen per acció, sinó per omissió. Aquest és un cas canònic. La meva més sincera enhorabona als responsables d'aquest treball. Les comparacions són odioses, resa el tòpic, però em permeto fer-ne una. L'excel·lència d'aquest 30 minuts contrasta amb un altre reportatge: el de *Sense ficció*. Què mengem? em va semblar un treball interessant i amb molt bona profusió de fonts informatives, però amb un to que vorejava l'alarmisme demagog una mica enutjós. Veus a favor i en contra dels pesticides i els edulcorants però amb una conclusió un pèl òbvia: d'alguna cosa ens hem de morir.